

Johannes 12, 20-33

Onder degenen die bij gelegenheid van het feest optrokken ter aanbedding waren ook enige Grieken. Dezen nu klampten Filippus van Betsaida in Galilea aan en vroegen hem: "Heer, wij zouden Jezus graag spreken." Filippus ging het aan Andreas vertellen en tenslotte brachten Andreas en Filippus de boodschap aan Jezus over. Jezus antwoordde hun: "Het uur is gekomen, dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen: maar als hij sterft, brengt hij veel vrucht voort. Wie zijn leven bemint, verliest het, maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het ten eeuwigen leven bewaren. Wil iemand Mij dienen, dan moet hij Mij volgen; waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren. Nu is mijn ziel ontroerd. Wat moet ik zeggen? Vader, red Mij uit dit uur? Maar daarom juist ben Ik tot aan dit uur gekomen. Vader, verheerlijk uw Naam!" Toen kwam er een stem vanuit de hemel: "Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken." Het volk dat er bij stond te luisteren zei dat het gedonderd had. Anderen zeiden: "Een engel heeft tot Hem gesproken." [30] Maar Jezus sprak: "Niet om Mij was die stem, maar om u. Nu heeft er een oordeel over deze wereld plaats, nu zal de vorst dezer wereld worden buitengeworpen; en wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven, zal ik allen tot Mij trekken." Hiermee duidde Hij aan, welke dood Hij zou sterven.

Bezinning:

Ook wij zouden graag Jezus spreken, zoals we in het evangelie van vandaag horen vertellen. Ik zou Hem dan vragen hoe het nu zit met het haten van het leven. We hebben het leven toch van Hem gekregen? Hoe kan Hij nu vragen dat we het moeten haten?

Misschien zou Hij ons uitnodigen excentriek te worden. Misschien zou Hij voorstellen zover te gaan dat we zelfs het besef dat we maar één leven hebben, durven loslaten; dat we ruimte worden voor iets (Iemand) anders, zotte keuzes durven maken waar anderen beter van worden.... Misschien is het beminnen van het leven, wat Hij afwijst, wel het vol zijn van het leven en van zichzelf, alles doen om dit te behouden, niet kiezen om maar niets te verliezen of enkel kiezen voor jezelf... Misschien is verliezen dit: uit het centrum stappen en consequent volhouden, vooral volhouden. Niet toegeven aan de neiging om bitter te worden als ons onrecht overkomt, als onze vriendelijkheid niet beantwoordt wordt, als we telkens opnieuw de eerste stap moeten zetten, als we voelen hoezeer het tegen onze spontane natuur ingaat om te blijven kiezen

voor het goede. Uit het centrum stappen en leeg geschraapt worden, volledig uitgehold. Dat ook nog? Hoelang nog? Hoeveel nog? De laatste korst moet eraf, helemaal gezuiverd, maximale ruimte voor de Ander.

Jezus is zelf radicaal die weg gegaan. Hoe spannend het ook wordt. Hij bidt niet om van dit uur verlost te worden. Hij blijft zijn Vader, en niet zichzelf, in het centrum zetten en diens regie volgen. Hij voelt dat alles naar een climax groeit. Er wordt over dood gesproken. Excentriek zijn is geen vrijblijvend, ontspannen spelletje maar werkelijk een kwestie van leven en dood – zoals we straks bij Jezus zullen zien.

De tocht vordert maar het duurt lang. Blijf volhouden, blijf excentriek!

Katharina Michiels, Abdis O. L Vrouw van Nazareth, Brecht

Gebed

God die leven geeft, schenk uw Geest van kracht aan allen die vermoeid en moedeloos zijn geraakt en niet verder kunnen, aan allen die leven in armoede en onderdrukking en geen toekomst hebben, aan allen die alleen maar denken aan eigen voordeel en gemak. Schenk uw Geest van wijsheid aan ieder van ons dat we de juiste keuzes kunnen en durven maken opdat wij ons levensgeluk op de juiste manier zoeken en het niet verliezen door kortzichtig gedragen. Dat bidden wij U in Jezus' naam. Amen.